

OBJECT OF DEVOTION

*rostig metal, strälände hyllor i magenta,
gayporr från 1980-talet,
högresta skulpturer skrapar mot skyarna,
urinoaravdelare,
texturerade ljudlandskap,
mjukt sjunkna madrasser*

Publikt program:

Matti Sumari: *We can't sing but we do – a karaoke party*
Fredag 29 maj, kl 19.00–22.00

Ville Laurinkoski: *Les voyages et aventures extraordinaires du frère Angelo*
Performance och samtal
Lördag 6 juni, kl 18.30–21.00

Skånes konstförenings team

Tawanda Appiah
Konstnärlig ledare & Curator

Janneke Schoene
Verksamhetsledare

Ebba Davidsson
Producent & Kommunikatör

Tekniker: Linus Svensson

Värdar och pedagoger:
Ana Paz
Sahar Al-khateeb

Särskilt tack till Sixten Hatfield.

Skånes konstförening stöds av Malmö Stad, Region Skåne och Kulturrådet.

Ville Laurinkoski stöds även av Centret för konstfrämjande, FI och Statens Konstfond, DK.

Ville Laurinkoski, Matti Sumari
15.5–14.6 2026

Object of Devotion sammanför en utsökt konstellation av skulptur, ljudverk, installationer och performance. Utställningen uppehåller sig vid två konstnärliga praktiker, laddade med materiell intensitet, affekt och kritisk kraft. Materia vecklas ut: hur den betar sig, vad den betecknar, och hur den formar perception. Konstnärerna förflyttar sig mellan olika konceptuella riktningar, och frammanar en produktiv dissonans.

I **Object of Devotion** upplevs skulptur som ett käril för tid, upprepning och beröring. Verken bär på spår av arbete och bruk – fingeravtryck, limklumpar, fett och blågrön patina. Var element tillhör en ritual av disciplin och experiment, som testar mediets gränser, som återvänder till det gång på gång, och som vägrar avslutas. Arbetet slår sig inte till ro; det ackumuleras. Det består.

Igenom utställningen är hängivelsens objekt det som greppar uppmärksamhet med en närmast helig intensitet. Det kan vara en gest, en röst, en bortglömd text, ett övergivet brottstycke, eller en konstnärlig metod som uppbyggs av upprepning och återkomst. Hängivelse är inte något fixerat. Det är en process, en oavbruten återkomst, en rörelse mot något som aldrig lösgörs, utan fortsätter att bestå.

Matti Sumari arbetar med industriellt avfall som hittas i Malmös utkanter. Skrot som lämnats på hög åt sitt förfall, långt ifrån konsumentens blick. Vågiga metallark, löskopplade rör, elektroniskt bråte, blottlagd vass järntråd. Sumari hänger sig åt skapandets förlopp genom att skrynkla, klippa, hamra, böja, och svetsa. Han omarbetar materialen för att skapa skulpturer i varierande dimensioner, från substantiella till minimala gestalter, som både pryder och smälter in i sina miljöer. På sätt och vis är verken aldrig utan historia, de bär på spåren av sina tidigare liv.

I **Object of Devotion** presenterar han *We can't sing but we do* (2026), en skulptural installation med antropomorfa karaktärer, uppfyllda av agens. De livlösa föremålen sjunger av hjärtans lust – de vibrerar och ekar genom de fysiska historier som ligger bevarade i deras materiella jag. Från deras industriella tillkomst, till deras tid i samhällets tjänst, till nedmontering och eventuell föråldring, får de slutligen nytt liv i uppmärksamhetens centrum, omvandlade av konstnären.

Något liknande kroppens processer, har även den arkitektoniska kroppen – en struktur eller byggnad. Den absorberar värme under dagen, pumpar luft, vatten och en rad andra nödvändigheter genom sitt system. Våra moderna komfortsystem, som är avsedda att slita under våra fötter, som osynliga ventilations-system eller vattenledningar, som på något vis kamouflerar sig i våra blickfält.

Här uppstår en ny parasocial relation, när ett parasitiskt ventilationsrör kliver ut ur skuggan och uppträder som att det äger rummet. Vem tjänar vem? Vi kan inte sjunga, men vi gör det än.

Ville Laurinkoski bidrag består av en sammansatt serie verk som i utställningen presenteras under titeln *Le Gay Voyage, Frère Angelo* (2026). I sin helhet återbesöker verket gay- och LGBTQ+kulturens dåtid och samtid, och dess affektiva landskap.

Les Voyages et Aventures Extraordinaires (2026) lånar sin titel från en roman av den franska författaren och filosofen Guy Hocquenghem (1946–88), i vilken aids-epidemin allegoriserar genom en kristen bildvärld. Här fungerar den som ett konceptuellt och emotionellt ramverk: kristendomen framträder som ett system präglad av påtvingat broderskap, moraliskt våld och exkludering riktad mot homosexualitet.

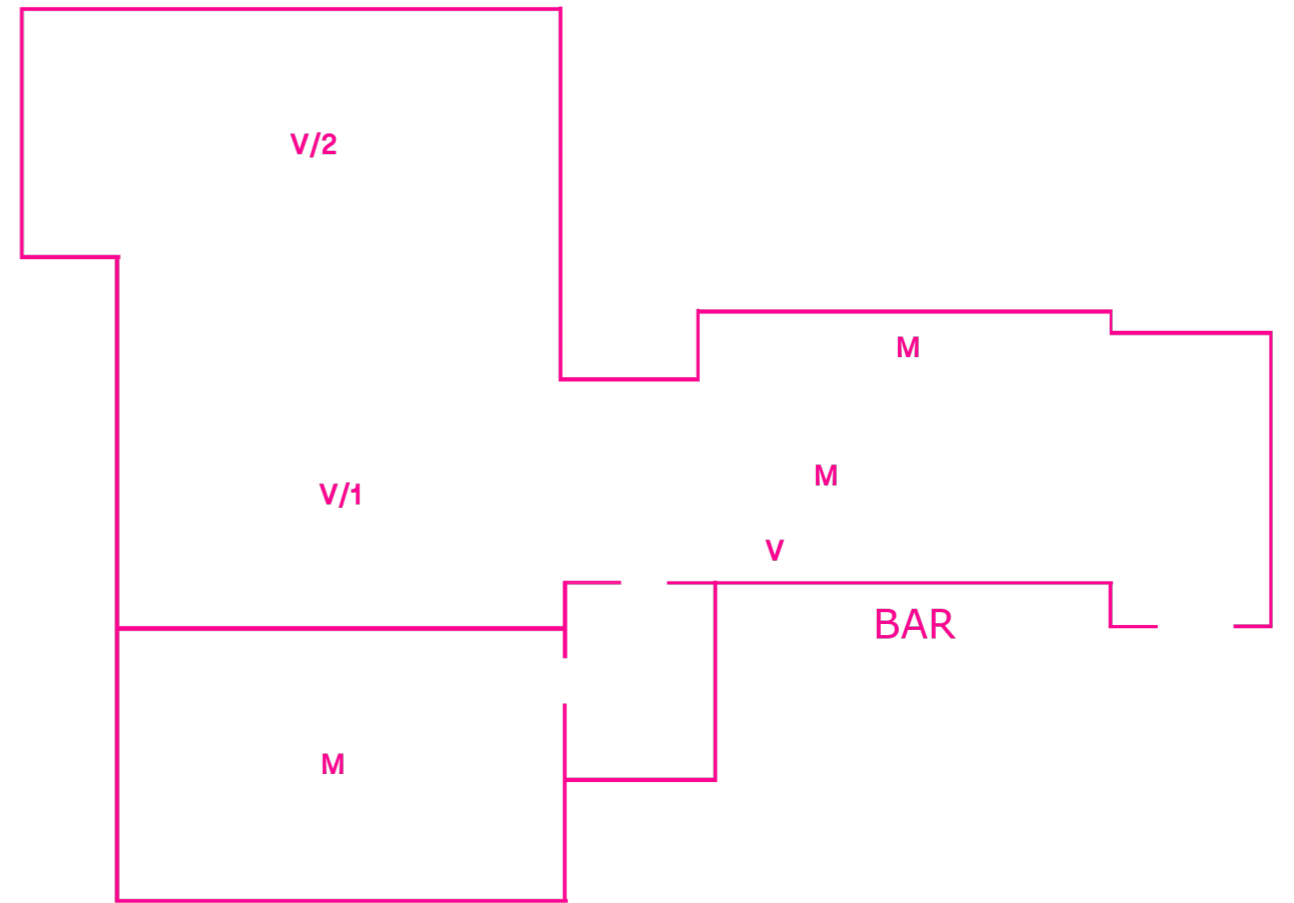
Den finska ungdomsvisan *Evangeliumi* loopar oupphörligt, ackompanjerad av en voice-over och ett performance sammansatt av utdrag ur romanen. Ready-made-bilder framkallar readymade-känslor. Genom upprepning blottläggs, överdrivs, uttöms och destabiliseras dessa känslor, ibland utbrustna snarare än artikulerade. Verken driver inte bara med sina referenser. Genom att repetera gester och attityder (rumsliga arrangemang, möbler), samt situationer (betraktande, lyssnande), uppenbarar de sig som strukturer snarare än lagar – strukturer som kan nedmonteras samtidigt som de förblir affektivt laddade och perverst njutbara.

En resedagbok från 1980 av Hocquenghem om globaliseringen av gaykultur, fungerar som utgångspunkt för verksserien *Le Gay Voyage* (2024–pågående). Som Fafaya Mogensen skriver: "...Föremål medierar vår självuppfattning, som rör sig mellan personlig historia och kollektiva föreställningsvärldar, mellan handelsvara och minne, mellan ägande och förlust". Verken undersöker de materiella objektens centrala roll i tillblivelse och förmedling av identitet. Konstellationen innehåller industriellt målade bokhyllor, urinoaravdelare och madrasser.

Object of devotion utspelar sig som en koreografi av verk i växlande varandestillstånd, som bjuder in betraktaren att se, lyssna och reflektera.

Curator: Tawanda Appiah

Tekniker: Jenny Berg & Linus Svensson

V: Ville Laurinkoski, *Le Gay Voyage, Frère Angelo*, 2026. **M:** Matti Sumari, *We can't sing but we do*, 2026.

V/1: Ville Laurinkoski, *Le Gay Voyage*, 2024–pågående.

V/2: Ville Laurinkoski, *Les Voyages et Aventures Extraordinaires*, 2026.

Ville Laurinkoski (f. 1996, Finland) är en bild- och performancekonstnär baserad i Köpenhamn. Parallellt med studier vid Det Kongelige Danske Kunstakademi, Skolen for Billedkunst, och Hochschule für Bildende Künste–Städelschule, genomförde Laurinkoski Maumaus Independent Study Programme i Lissabon 2021. Laurinkoski skapar suggestiva interiörer och kammerspel sammansatta av massproducerade föremål och missanpassade material, ändamålslösa möbler och readymades, ofta ackompanjerade av röst och tal i form av ljudverk eller performance. Med utgångspunkt i litteraturen, självbiografiskt skrivande, gayaktivismens historiker och kommersiell musik, fungerar hans praktik som en form av kritik, och producerar en estetik som blottlägger och undergräver de socioekonomiska, språkliga och rumsliga system som formar våra liv.

Matti Sumari (f. 1987, Finland) bor och arbetar i Malmö, och tog en MFA-examen från Umeå konsthögskola 2014. Han är medgrundare till Alta Art Space, ett konstnärskollektiv utställningsrum i Malmö, som bildades 2015. Sumari arbetar i en nedlagd ketchupfabrik i utkanten av Malmö, ett postindustriellt landskap där material hämtas ur en soptipp strax nedanför ateljén. Hans arbete utforskar de resurser som kan utvinnas ur urbana omgivningar – slaggmaterial, biprodukter från det samtida livet – som genom stadens metabolism sorteras till avfallsplatser. De ingredienser som samlas in är oftast redan, sedan sina tidigare funktioner, ofrivilliga sociala skulpturer. Sumari samlar, förändrar och förstärker deras syften genom hemmasnickrade versioner av industriella processer.